

JERZY MISZCZAK

ur. 1948; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Projekt "Rzemiosło. Etos i odpowiedzialność", ulica Chopina 28, prawa do kamienicy na ulicy Chopina 28, Paweł Dąbek, eksmisja

Historia kamienicy przy ulicy Chopina 28

Kiedy byłem dyrektorem Izby Rzemieślniczej, która ma do dzisiaj siedzibę na Rynku 2, dowiedziałem się, że Izba jest właścicielem kamienicy przy ulicy Chopina 28. W imieniu Izby kamienicą administrowało Zrzeszenie Właścicieli Prywatnych Nieruchomości, a prezesem była pani Pruszkowska. Wypowiedziałem umowę zarządzania tą nieruchomością i przejąłem [ją] w zarząd, w imieniu Izby Rzemieślniczej i zablokowałem meldowania się kolejnych osób. Ustaliłem kto mieszka w tej kamienicy, a były to bardzo prominentne osoby. Między innymi były pierwszy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego, pan Władysław Kruk. Były przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej – pan Janik, a także osoby związane z aparatem bezpieczeństwa. Nie było więc to takie proste, żeby odzyskiwać te mieszkania. Ale znalazłem księgę protokołów Zarządu Izby Rzemieślniczej z lat pięćdziesiątych i dowiedziałem się, w jaki sposób Izba utraciła posiadanie tego budynku. Brzmiało to mniej więcej tak: „W trakcie posiedzenia Zarządu Izby przybyło dwóch funkcjonariuszy Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego. Poprosili o uzupełnienie porządku obrad posiedzenia Zarządu o [punkt] przekazania będącego własnością budynku Izby przy ulicy Chopina 28 na potrzeby tego Ministerstwa, uprzedzając, że posiedzenie od tej pory staje się posiedzeniem niejawnym”. Członkowie Zarządu uzupełnili ten porządek obrad o taki punkt. Wypertraktowano tylko, że Izba zatrzymuje sobie garaż zrobiony z bramy wjazdowej pod budynkiem. Potem [kamienicę] zasiedlili swoimi ludźmi. Mieszkańcem tego budynku był [również] były poseł – generał Paweł Dąbek, który napisał do mnie podanie jako do dyrektora Izby, żebym wyraził zgodę na utworzenie w jego mieszkaniu – a to były duże mieszkania, wszystkie ponad stumetrowe – Muzeum Ruchu Robotniczego. W uzasadnienie podał, że nie będzie się to łączyło z obowiązkiem dostarczenia mu przez Izbę innego mieszkania, ponieważ ma drugie – na ulicy Kazimierza Wielkiego, czy też Bolesława Śmiałego. Jako prawnik wiedziałem dokładnie, że ówczesne

regulacje nie pozwalają, żeby jeden obywatel posiadał dwa mieszkania. On co prawda w tym [drugim] mieszkaniu nie mieszkał. Było ono złożone z dwóch odrębnych lokali mieszczących się na dwóch różnych klatkach schodowych, ale stykających się [ze sobą] plecami. Połączono i zrobiono z nich jeden lokal gdzie mieszkała jego córka z mężem – profesorem Szreniawski, kierownikiem katedry Prawa Administracyjnego, u którego ja pisałem pracę magisterską. Jako właściciel kamienicy przy ulicy Chopina 28 wystąpiłem o eksmisję generała Dąbka. Interweniowała też w tej sprawie pani profesor doktor Małgorzata Dąbek-Szreniawska, która pracowała w Polskiej Akademii Nauk, żeby odstąpić od eksmisji. Ja miałem prawomocny wyrok sądu i nie miałem powodu, mówiąc tak szczerze, żeby od niego odstąpić. W konsekwencji, komornik eksmitował Dąbków z tego mieszkania, ale było sporo z tym zamieszania, bo [tematem] zainteresowały się media. Początkowo zleciłem przerobienie tego mieszkania na pokoje gościnne, bo Izba miała bardzo liczne kontakty zagraniczne. Przyjeżdżały do nas różne delegacje z kraju i zza granicy. Pomyślałem sobie: „Czemu mamy płacić hotel, będziemy mieli tutaj pokoje gościnne”. Usłyszałem jednak coraz częściej powtarzającą się w środowisku plotkę: „Miszczak szykuje sobie jakąś tam garsonierę”. Wtedy wstrzymałem prace modernizacyjne lokalu i wymyśliłem, że będzie tam szkoła.

Data i miejsce nagrania	06-07-2016, Lublin
Rozmawiał/a	Piotr Lasota
Transkrypcja	Jolanta Mączka
Redakcja	Jolanta Mączka
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"